

CVRATUL SFÂNTULUI IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

Sfântul Ioan cel Nou a trăit în urmă cu peste 700 de ani. S-a născut într-o familie de buni creștini, părinții săi crescându-l în duhul credinței și al iubirii. Tânăr fiind, Sfântul Ioan era negustor, călătorind mult cu corăbiile prin porturile Mării Negre.

Așa se face că într-unul din drumurile sale pe mare, în timp ce se îndrepta spre Cetatea Albă, a intrat în vorbă cu un alt negustor aflat pe aceeași corabie. Din vorbă-n vorbă, au ajuns să se contrazică. Sfântul Ioan încerca prin vorbe bune și cu răbdare să-i arate celuilalt greșelile credinței sale. Acesta însă, om rău și viclean, a jurat să se răzbune.

După ce au ajuns în port, străinul s-a dus pe furiș la conducătorul cetății, care era de temut, han tătar, și l-a mințit, spunându-i că Sfântul Ioan a venit în cetatea sa pentru a se lepăda de Hristos și a trece la credința tătarilor. Hanul, care nu era creștin, s-a bucurat mult și a trimis vorbă, invitându-l pe Sfântul Ioan la palat.

O mărturisire cu prețul vieții

Venind înaintea hanului, Sfântului Ioan i-a spus acestuia că este un bun creștin și că pentru nimic în lume nu ar renunța la credința și dragostea lui pentru Hristos.

- Cum îndrăznești, ghiaurule, să mă înfrunți pe mine? Voi porunci de îndată să fii supus la cele mai cumplite chinuri dacă nu te vei lepăda de credința ta creștină!

Dar Sfântul rămânea neclintit în tot ce spusese.

Îngerii vin lângă trupul Sfântului Ioan

Dar noaptea au apărut îngerii îmbrăcați în lumină, ce au săvârșit slujbe întreaga noapte. Locul se umpluse de parfumul tămâii și de cântări îngerești.

Aflând a doua zi de minunile acestea, hanul tătar le-a dat voie creștinilor să ridice trupul martirului din stradă și să îl îngroape creștinește.

Atunci hanul tătar s-a supărat foarte tare, poruncind să fie aruncat în temniță și chinuit crunt. În felul acesta credea el că îl va speria pe Sfântul Ioan și că acesta va face orice doar pentru a scăpa cu viață. După multe chinuri pe care Sfântul le-a îndurat cu tărie în suflet și cu rugăciunea pe buze, tătarii i-au tăiat capul și i-au aruncat trupul în uliță, interzicându-i-se oricui să se atingă de trupul său.

După mai bine de 70 de ani, Mitropolitul Moldovei și Voievodul Alexandru cel Bun, aflând de minunile ce se săvârșeau neconținut la mormântul Sfântului Ioan, au luat racla cu moaștele acestuia și au adus-o la Suceava unde se găsește și astăzi. Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou poartă chiar numele marelui sfânt, care este ocrotitorul Moldovei, prăznuit de toți românii pe data de 2 și 24 iunie (de Sânziene).